

20de Medlem for Hovedstaden (J. Oskar Andersen), at det vilde blive til ubodelig Skade for vort Universitet, og at det vilde krænke den almindelige Anstændighedsfølelse, at Kvinder studerede Medicin, og at „medens den offentlige Prostitution er et nødvendigt Onde, er kvindelige Medicinere et unødvendigt Onde!“ Og stod det ikke for blot 20 Aar siden for mange som stridende mod nedarvede Begreber, at Kvinder kunde blive kommunale Vælgere, ja, endog Medlemmer af Byraad og Sogneraad? Hvilken Storm har der ikke været rejst fra konservativ Side netop mod det! Og hvor kort er det ikke siden, at det følte som en Besynderlighed, at Kvinder kunde faa Valgret til Rigsdagen og blive valgt til Medlemmer af denne! Nu er der dog vist end ikke indenfor det konservative Parti nogen, som føler det anstødeligt, at der sidder Kvinder i dette høje Ting. Alle den Slags vanemæssige Fornemmelser forsvinder meget hurtigt, naar man staar overfor selve Kendsgerningen.

Men, siger man saa, Befolkningens Opfattelse maa jo høres, og derfor maa Biskopperne rejse rundt og spørge Menighedsraadene om, hvad man mener om Sagen. Men mon det nu er den sikreste Vej til at faa Befolkningens Stemning at vide? Mon ikke Rigsdagens Medlemmer, Befolkningens valgte Repræsentanter, kan give et lige saa fyldigt Udtryk for Befolkningens Stemninger og Følelser i denne Henseende, som Biskopperne kan tilvejebringe ved at rejse rundt og spørge de af et lille Mindretal af Menigheden valgte Menighedsraad? Det er troligt, at Opfattelsen i de forskellige Menigheder vil være ret forskellig. Men her er det jo saa heldigt, at en Menighed ikke er udsat for at faa paatvunget en Kvinde som Præst mod Menighedsraadets Ønske. Ganske vist har der, som det gentagne Gange er blevet fremhævet, været Tilfælde, hvor man hidtil ikke har spurgt Menighedsraadet, men hvis man er saa ængstelig for, at en Menighed af den Grund skal faa en kvindelig Præst paatvunget, staar det jo frit for at ændre denne Bestemmelse. Som omtalt har vi drøftet dette Spørgsmaal i Udvalget, og Kirkeministeren har erklæret sig villig til at stille Forslag om en saadan Ændring. Det nævnte Landstingsudvalg ønskede ikke at tage Sagen op, men saa vidt jeg har forstaaet, var det nærmest af formelle Grunde. Nu er det lille Lovforslag naaet ned til dette høje Ting, og der vil ikke være det mindste i Vejen for, at denne Sag kan tages op her, og hvis man

gennemfører dette, vil der ingen Mulighed være for, at en Menighed faar paatvunget en kvindelig Præst mod Menighedsraadets Ønske. Og omvendt, hvis der nu ved Biskoppernes Hjælp kunde fremskaffes Udtalelser fra et Flertal af Menighedsraadene for, at de ikke synes om kvindelige Præster, skulde det saa være udelukket, at en Menighed, der ønskede en kvindelig Præst, kunde faa dette Ønske opfyldt? Det vilde dog være en ganske utilbørlig Tvang. Nu hører jeg ganske vist det ærede 20de Medlem for Hovedstaden fremhæve, at Folkekirken ikke er en independentisk ordnet Kirke, og at en Menighed ikke kan optræde paa egen Haand, men en saadan Tankegang kan dog neppe være herskende indenfor Folkekirken, der sikkert ikke forkynder et saadant Tyranni.

Der er ingen Trang til kvindelige Præster, siges der fra forskellige Sider, og ligeledes siges der, at der heller ikke hos Kvinderne selv er nogen Trang til at blive Præster, og derfor kunde man godt opsætte at lovgive paa dette Omraade, indtil der viste sig en saadan Trang. Dette er et fuldkommen forkasteligt Ræsonnement, thi man skal netop undgaa, hvor det kan undgaa, at lovgive for et enkelt specielt Tilfælde eller for en enkelt bestemt Person. For Resten har det hidtil ikke været meget fristende for Kvinder at tage den teologiske Embedseksamen, da de vidste, at de ikke kunde bruge den til noget som helst; det er allerede ikke saa lidt, at der dog er een Kvinde, der har taget den teologiske Embedseksamen, og at der vist er en 6—7 Stykker, som studerer Teologi.

Alle de Grunde, som anføres mod at give Kvinder Adgang til kirkelige Embeder, er af en saa gennemskuelig Svaghed, at de umuligt kan bruges som Argumenter for at bevare en Særstilling for Kvinderne paa dette Omraade. Tilbage bliver da den Opfattelse, som hævdes af en enkelt af Biskopperne, nemlig at det strider mod Kirkens Lære, at Kvinder virker som Præster. De Grunde, han anfører, indskrænker sig til Citater af Paulus; og det er jo ogsaa paa den formentlig herskende Opfattelse af Udtalelser af Paulus, at det ærede 20de Medlem for Hovedstaden oprindeligt har rejst hele sin Aktion mod dette Lovforslag.

Det ærede Medlem begyndte med at sige, at han rent personlig kunde gaa med til at anvende Kvinder som Præster i visse lavere Stillinger, og hvad den formelle Side angik, saa var der ikke noget i den be-